70STE JAARGANG No. 8756 DONDERDAG 25 JUNI 1953

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Eisenhowers gezant in Tokio

Ondanks alle misverstand nog hoop op vrede

Alg. Vergadering der V.N. door India gevraagd

Tokio. — Walter S. Robertson, de Amerikaanse assistent-minister van buitenlandse zaken voor Verre Oostelijke aangelegenheden, is met een geheime brief van ministers Dulles voor president Rhee te Tokio aangekomen. Hij deelde aan verslaggevers mee: „Ondanks alle moeilijkheden hebben wij nog hoop, dat wij alle misverstand uit de weg zullen kunnen ruimen om de vrede te bereiken.

Voor zijn onderhoud met Rhee in Korea zal Robertson besprekingen hebben met generaal Clark en diens diplomatieke adviseur Robert Murphy en ambassadeur Ellis Briggs. Er werd een brief van de Australische minister van buitenlandse zaken, Richard Casey, aan president Rhee overhandigd, waarin wordt geprotesteerd tegen de vrijlating van de krijgsgevangenen.

India vraagt Alg. Vergadering

New Delhi. — Waarnemers te New Delhi geloven, dat India heeft aangedrongen bij de regeringen van de Verenigde Staten en China om alle mogelijkheden tot het sluiten van een wapenstilstandsovereenkomst zo spoedig mogelijk te overwegen ondanks het vrijlaten van de anti-communistische krijgsgevangenen.

India zou ook hebben geopperd dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zo spoedig mogelijk bij elkaar komt ter bespreking van de toestand in Korea ook al is er nog geen bestand gesloten (in welk geval de alg. vergadering bijeengeroepen moet worden. — red. ANP).

Uit Washington wordt gemeld, dat het voorstel tot bijeenroepen van de Algemene Vergadering van de V.N. ter behandeling van het verzet van Rhee tegen een bestand in ambtelijke kringen te Washington op niet officiële wijze is besproken. In officiële kringen in de Verenigde Staten is men op het ogenblik tegen het voorstel.

Het Britse ministerie van buitenlandse zaken deelde mede, dat de Britse regering zich tot nu toe niet heeft uitgesproken over deze kwestie.

Washington. — President Eisenhower besprak Woensdag met de leiders van het Amerikaanse congres de toestand op Korea.

Hevige strijd aan front

Intussen worden felle gevechten gemeld aan de Zuidelijke hellingen van de heuvel Jane Russell aan het Centrale front, waar een communistische compagnie troepen krachtige druk zou oefenen op de Zuidkoreaanse verdedigers. Amerikaanse Sabres schoten boven Noord-Korea vier MIG's neer en beschadigden een andere. Het 50.000 grote slagschip „New Jersey" voer Wonson aan de Oostkust binnen en nam communistische batterijen onder vuur.

Churchill reist met de „Vanguard", die volgende week vertrekt, naar Bermuda.

Rustige jaarviering

Tokio. — In verband met de derde verjaardag van de Koreaanse oorlog was de politie overal opgeroepen en was de bewaking echter streng.

Nergens deden zich echter belangrijke ongeregeldheden voor, ook niet tussen de Noord- en Zuid Koreanen, die in Japan leven en ieder op hun manier deze verjaardag herdachten.

Robertson in Seoel

Seoel. — Walter Robertson, de speciale afgevaardigde van president Eisenhower, is vandaag komende uit Tokio in Seoel aangekomen. Zoals men weet brengt hij een belangrijke boodschap van minister Foster Dulles over aan president Rhee.

Zijn bezoek is de eerste belangrijke stap ten behoeve van de vrede, die ondernomen is sinds Rhee de anti-communistische krijgsgevangenen vrij liet.

Zijn bezoek valt samen met grote demonstraties ter gelegenheid van het feit, dat het vandaag drie jaar geleden is, dat de oorlog in Korea uitbrak.

De besprekingen met Rhee en zijn medewerkers zullen mogelijk eerst morgen worden gehouden. Vandaag ontmoet Robertson de leden van de staf van de Amerikaanse ambassade in Seoel. In Tokio had Robertson een bespreking met generaal Mark Clark. Over dit gesprek met Clark zeide Robertson dat de generaal ondanks alle moeilijkheden nog altijd hoopvol leek.

Premier Churchill heeft gisteravond dr Adenauer doen weten, dat de anti-communistische onlusten in Oost-Duitsland „de dringende behoefte" hadden aangetoond om Duitsland in vrijheid te herenigen.

— De scheepsarts van het Poolse schip „Batory" heeft Woensdag toestemming gekregen om in Engeland te blijven. De kapitein van het schip is nog in de gevangenis hangende een beslissing.

De bekende Amerikaanse beeldhouwer Donald Delue legt de laatste hand aan een 22 voet hoog gedenkteken, dat boven de 15.000 Amerikaanse graven op het militaire kerkhof te St. Laurent-sur-Mer in Normandie (Frankrijk) zal worden opgericht. Het beeld dat zal uitzien op het strand waar op D-Day de eerste geallieerde landingen plaats vonden, versymboliseert de jeugd die opstaat om het eeuwige leven te vinden. Het monument, tot de vervaardiging waarvan de Amerikaanse Commissie voor Oorlogsmonumenten opdracht heeft gegeven, zal naar Italie gezonden worden om in brons gegoten te worden. De studio te New York, waarin Donald Delue zijn arbeid verricht, kon het gedenkteken in zijn geheel niet bevatten, zodat de kunstenaar verplicht was het in twee gedeelten af te leveren. Waarvan bovenstaande foto een beeld geeft.

Christie is hysterisch

Londen. — Bij de behandeling van de zaak Christie is gisteren gebleken dat drie artsen het oneens zijn over de geestesgesteldheid van Christie tijdens het plegen der moorden. Twee artsen zeiden dat hij niet krankzinnig is, doch hysterisch; volgens de derde leed hij aan een ernstige vorm van hysterie, welke neerkwam op geesteszick. Christie zei Woensdag met trillende lippen, dat hij zes van zijn slachtoffers „zonder enige reden had gedood" en dat hij zijn echtgenote van het leven heeft beroofd, omdat zij aan stuipen zou hebben geleden.

Hong Kong. — Volgens te Hong Kong ontvangen persberichten uit Peking heeft een Chinese boerenvrouw in Tsjekiang het leven geschonken aan vijf dochters van ongeveer 4½ pond. Moeder en dochters maken het goed.

— China is van plan twee grote verkeerswegen aan te leggen over de Tiensjan-bergketen in Sinkiang aan de Russische grens, aldus het persbureau „Nieuw China".

Egypte niet optimistisch

Cairo. — „Alhoewel Egypte de vriendschap van Pakistan en India op prijs stelt, kan het niet optimistisch zijn ten aanzien van de mogelijkheid ener spoedige regeling van de kwestie Suezkanaal-zone door middel van tussenkomst van de regeringen van deze beide landen" — aldus heeft een officiële Egyptische functionaris tegenover de correspondent van AFP verklaard op diens vraag over het resultaat van het bezoek van de premiers van beide landen aan Cairo.

Eis van Erven Eman tegen O.G.E.M. bepleit

Rotterdam. — Voor de president van de Rotterdamse rechtbank werd gisteren gepleit inzake de eis van de Erven E. Eman op Aruba tot onmiddellijke betaling van NAf 237.750 tegen de Overzeese Gas- en Electriciteitsmaatschappij en de N.V. Electriciteitsmaatschappij Aruba.

Mr. Papier zei, dat beide partijen het erover eens zijn, dat schadevergoeding schuldig is; immers op Aruba betaalde de O.G.E.M. het aan de fiscus.

Maar zevenzestiende van de betaalde som van ƒ 580.000 komt aan de kinderen toe, die in financiële moeilijkheden verkeren en het geld hard nodig hebben.

Mr Cavadino, opkomende voor de Overzeese, zei, dat de Overzeese ƒ 580.000 aan mevrouw Eman aanbood, doch deze weigerde, waarna de fiscus het bedrag opvorderde. Mevrouw Eman vroeg geen ander bedrag dan men als basis voor de onderhandeling bood. Eerst meende ze tien millioen te moeten eisen; een andere keer vier millioen. De bij de Ontvanger gestorte som betrof niet de belastingen van mevrouw Eman, doch van het bedrijf Electra. De Overzeese was gerechtigd op deze wijze haar vergoeding te betalen.

Mr Papier beriep zich op de jurisprudentie van de Hoge Raad om te betogen, dat de Electriciteitsmaatschappij Aruba niet aan de vordering van de Ontvanger had behoeven te voldoen. Hij zei, dat een schuld bij de Arubaanse Bank in goed vertrouwen, dat de concessie zou worden verlengd, was aangegaan. De aangeboden vergoeding is geen derde van wat de kabel kostte. Het gouvernement taxeerde zelf ook en kwam tot ƒ 3,6 millioen. De Overzeese is twee jaar in het bezit van het bedrijf, dat ƒ 1,2 millioen per jaar opbracht. Zijn clienten kunnen niet meer en hebben geld dringend nodig.

Mr Cavadino zei, dat geen sprake kon zijn van een onrechtmatige daad van de Overzeese; de intrekking van de concessie geschiedde door het gouvernement. Wat het stellen van zekerheid betreft zei pleiter, dat zijn clienten dat niet konden, omdat geen bedrag vaststond. Had de Overzeese dan maar ergens geld moeten deponeren? Hij betwijfelde, of de familie Eman in financiële moeilijkheden verkeert.

Mr Papier zei nog, dat hij niet gaarne zou beweren, dat er connivientie of samenspel van het gouverneur of de Overzeese is geweest, doch geruchten dienaangaande hebben wel gelopen. Hr Cavadino kwam hier tegen op. De Overzeese, die al negentig jaar bestaat, zou zich daartoe niet lenen. Pleiter ziet geen basis, waarop op dit moment partijen tot elkaar kunnen komen.

De uitspraak is bepaald op 29 Juni.

Nieuwe Franse (Mini-)ster

Laniel, na twintig jaar in Parlement, formateur

Parijs — De gematigde Conservatief Joseph Laniel heeft er gisteravond in toegestemd te trachten een nieuwe Franse regering te vormen. Laniel is 64 jaar oud en 20 jaar lid van het parlement.

Laniel zal Vrijdag voor het parlement verschijnen om te trachten de goedkeuring voor zijn benoeming als premier te verkrijgen. Naar verwacht wordt, zal hij trachten een regering van nationale unie te vormen.

Laniel geniet een zekere populariteit bij alle partijen. Hij is eigenaar van een textielfabriek en naar men zegt, het vermogendste lid van het Franse parlement. Hij behoorde tijdens de oorlog tot de verzetslieden.

Afrikaanse troepen hebben 42 leden van een terroristische bende in Kenia gedood, die tijdens het afgelopen weekeind een burgerwachtpost in het reservaat Fort Hill aanviel.

Grotewohl tot Oost Duitsers

Rode cocktail van Mea- en „provocateurs" culpa

Berlijn. — De Oost Duitse Premier Grotewohl heeft in de Oostberlijnse transformatorenfabriek „Karl Liebknecht" een toespraak tot de arbeiders gehouden, die niet alleen voor zijn onmiddellijk gehoor, maar ook voor geheel Oost Duitsland bedoeld was. De rede werd een bekende „Rode cocktail", een wonderlijk mengsel van de meest uiteenlopende ingredienten, die tesamen moesten dienen om de opstandige gevoelens van het geknechte volk in slaap te sussen.

Hij begon met zich zelf op de borst te kloppen en te verklaren, dat zijn regering verantwoordelijk is voor de toestand, die leidde tot de ongeregeldheden in Oost Duitsland. „Wij zijn schuldig en niet alleen de provocateurs" zo zeide hij. Het was ook de eerste maal dat Grotewohl toegaf, dat „de vlucht van honderdduizenden boeren naar het Westen" een ernstige voedselcrisis heeft veroorzaakt.

Grotewohl noemde in zijn redevoering een beslissende fout de bovenmatige uitbreiding van de zware industrie in Oost Duitsland. De regering had over het hoofd gezien dat een dergelijke industrie in Duitsland niet nodig is, als men zich de moeite had gegeven te geraken tot het herstel van de Duitse eenheid. Hij deed een beroep op de vluchtelingen om hun wantrouwen te laten varen en naar Oost Duitsland terug te keren.

Dit „Mea Culpa", dat een der uitdrukkelijkste is, ooit door een rode autoriteit in functie uitgesproken, nam niet weg, dat toch de „fascistische en imperialistische provocateurs" hard aan het werk zijn geweest, en daarom trof de Russische tanks, die Duitsers onder hun rupsbanden verpletterden, absoluut geen schuld.

Grotewohl zeide over hun optreden bij het onderdrukken van de ongeregeldheden: „Wij allen zouden niet in staat zijn geweest de provocateurs de baas te worden". Het zou — zo zeide hij — gemakkelijk zijn voor de ministers om nu hun ontslag te nemen en uit het kabinet te treden. Wij zullen lering moeten trekken uit de fouten, die wij hebben gemaakt. Het Oost Duitse nieuwsbureau ADN heeft medegedeeld, dat de Oost Duitse handelaren in kunstmest toestemming hebben gekregen om hun zaken onmiddellijk te hervatten.

Premier Grotewohl verklaarde, dat zijn regering niet zal aftreden. Hij beloofde de arbeiders een spoedige verbetering van hun levens omstandigheden.

Zuiveringen

Te Berlijn komen mededelingen binnen over toenemend gebrek aan levensmiddelen in Oost-Duitsland en zuiveringen onder de politie en leden van de communistische partij. Verder komen meldingen binnen over nieuwe demonstraties in Saksen-Anhalt en Saksen, omdat de staatswinkels voor de zevende achtereenvolgende dag de rantsoenbonnen niet kunnen honoreren. Nog steeds wijken leden van de Oostduitse politie uit naar West-Berlijn.

Het West Duitse persbureau DPA meldt, dat zich ondanks de grotere moeilijkheden bij het overschrijden van de grens Woensdag 322 Oost Duitsers zich bij de vluchtelingendienst van West Berlijn hebben gemeld.

Recht tot het Hart

Geen leed wordt vergeefs geleden, zelfs niet door het dier.

Beschuldiging verworpen

De drie Westelijke geallieerde commandanten in Berlijn hebben Woensdag de Sovjet-beschuldiging, dat de oproer in Oost-Berlijn en Oost-Duitsland door Westerse agenten zou zijn opgestookt, verworpen. In hun brief aan de Sovjet-commandant van Berlijn, generaal-majoor Dibrova, verklaarden zij, dat „gij en de rest van de wereld heel goed bewust zijn van de ware oorzaken der recente ongeregeldheden in Oost-Berlijn".

— Het Westberlijnse blad „Der Abent" meldt dat de communistische burgemeester van Doebenitz in Saksen-Anhalt na een standrechtelijk vonnis is gefusilleerd, daar hij een lid van de volkspolitie had verhinderd op demonstranten te schieten.

Kabinetsweeen in Indonesie

Komende verkiezing laat langdurige crisis voorzien

Nu de verhouding tussen de twee grote partijen in Indonesie, de Masjumi en de Nationale Partij, zo moeilijk is geworden, voorspellen de pessimisten een lange kabinetscrisis, aldus lezen wij in een artikel van het „Financieele Dagblad". Alleen door geraffineerd en langdurig overleg op vele punten kan een compromis gevonden worden.

Verkiezingen gooien roet in het eten

Er zijn enkele omstandigheden, die een compromis dit maal bijzonder moeilijk maken. Men verwacht verkiezingen. Of die inderdaad binnen afzienbare tijd gehouden zullen worden, is een andere vraag. De verwachting alleen is voorlopig al voldoende om het politieke leven diepgaand te beinvloeden.

Dat wil niet zeggen, dat verkiezingen een afdoend of zelfs maar een effectief middel zouden zijn tegen de kwalen van dit land. Immers in een staat, waar, laten we zeggen, slechts duizend mensen te vinden zijn, die de taak van volksvertegenwoordiger aan kunnen, werken verkiezingen alleen maar, als ook inderdaad uit die duizend gekozen wordt. De kans daartoe is echter gering. Zou bijvoorbeeld, zoals dan algemeen verwacht wordt, de Masjoemi de absolute meerderheid krijgen, dan zal dat parlement bestaan uit een groot aantal politici, die hun verkiezing alleen te danken hebben aan hun locale dessa-invloed, die dan meestal nog gebaseerd zal zijn op religieus in plaats van politiek prestige.

Het zal dan uiterst moeilijk zijn met deze dorpspolitici een moderne staat te regeren.

Discipline gewenst

Bovendien is niet te verwachten, dat de politici, die slecht geboord hebben bij de verkiezingen, zo disciplinair zullen zijn, dat ze nu verder de democratische volksvertegenwoordiging ongestoord laten werken. De buitenparlementaire politieke beinvloeding zal zeker niet minder worden dan zij nu reeds is. Daarvoor is de maatschappij nog veel te weinig gewend aan en getraind in de democratische techniek. Dat is nu eenmaal iets, dat niet in enkele jaren, maar na tientallen jaren of langer komt. Waarbij dan altijd nog moet blijken, of de democratie á la West-Europa voor Indonesie bruikbaar is.

Het begrisel van de souvereiniteit, waarin de Westerse democratische staatsvorm is voortgekomen, past bijvoorbeeld al heel slecht in de traditionele Moslimse staatsopvatting, ook al doet men in een land als Pakistan alle moeite om de Moslimse leer op dit punt aan te passen aan wat men — geheel ten onrechte — als het geheim van onze staatkundige vormgeving beschouwt. Dat het Westen met dit beginsel in een crisis der democratie terecht is gekomen, ziet men in Indonesie en in Azie nog niet.

Vertaagd groeiproces

Het is voor hen, die de ontwikkelingen in Indonesie van verre volgen, intussen wel uiterst moeilijk om geduldig op de uiteindelijke staat van werkelijke vooruitgang in dit land te wachten. De concrete moeilijkheden bijvoorbeeld, waarop dit laatste kabinet gevallen is, lijken bijzonder gemakkelijk oplosbaar. In Indonesie zijn zij dit niet. Wij zien vanwege de verre afstand, niet alleen in kilometers, maar ook in denk- en gevoelssfeer — de moeilijkheden hier abstract en denken er onze eigen oplossingen in naar het uiterlijk voorbeeld van soortgelijke gevallen. Maar wij missen vaak het vermogen deze abstracte gegevens, die via persbureaux tot ons komen te plaatsen in de Indonesische realiteit. Intussen kan Indonesie, zich natuurlijk niet permitteren dit gehele groeiproces maar rustig te laten 'voortvoekeren zonder zich iets van de buitenwereld aan te trekken.

Dit groeiproces kan zich alleen gunstig ontwikkelen in contact met de buitenwereld. De materiële welvaart die nodig is om mee te kunnen spreken in de huidige wereld ontbreekt geheel en wat erger is, bij de Indonesische leiding ontbreekt het besef, dat deze welvaart slechts te verkrijgen is uit wisselwerking tussen eigen productie, en productie en de activering van buitenaf. Aan dit proces van wederzijdse bevruchting wordt nog tot in geen ruimte gegeven, het wordt zelfs tegengewerkt.

Men kan het de leiders kwalijk nemen dat zij de moed missen tegen deze maatschappelijke ziekte in te gaan. Zij wijken telkens voor de druk van onderaf. En die druk kon wel eens weinig resistent blijken zo men er tegen op zou treden.

Op deze manier gaat er van de autoriteiten geen leiding uit en daaraan heeft de publieke opinie juist grote behoefte. Een goede kant is dat ook de communistische beweging in Indonesie aan dezelfde machteloosheid leidt — aldus het Financieel Dagblad.

Scheidende directeur voor het laatst te midden van zijn mensen

Hartelijke woorden in feestzaal van Suffisant-dorp

— Suffisantdorp. Gisteravond namen in de feestzaal van Suffisantdorp de werknemers van de C.P.I.M./C.S.M. afscheid van de scheidende directeur, H. van Drimmelen. De werknemers waren op deze bijeenkomst vertegenwoordigd door de werknemersraad, de districtsvertegenwoordigers, de contactcommissie scheepsgezellen en door de dorpscommissie.

De volledige directie van het bedrijf was aanwezig, alsmede dr ir H. ter Meulen, en vele officiële personen uit het bedrijf. De heer W. van Rijn fungeerde als ceremoniemeester.

De voorzitter van de werknemersraad, de heer Th. Sambo schetste de scheidende directeur als een figuur die allen node zullen missen, omdat hij de harten van de werknemers tijdens zijn directeurschap had veroverd. Vervolgens haalde de heer Sambo aan de uitstekende samenwerking die er, ondanks tegenstellingen, altijd heeft bestaan tussen directie en vertegenwoordigers der werknemers. Hij memoreerde de sociale verbeteringen die tijdens het directeurschap van de heer van Drimmelen zijn bereikt en noemde in deze speciaal de ouderdomsvoorzieningen, de vacantieregeling, de loonherziening en het ontstaan van de werknemersraad. Hij bracht namens alle werknemers de dank voor dat alles over aan de scheidende directeur en zeide in de toekomst te hopen op een even goede samenwerking met de nieuwe directeur.

Vervolgens sprak namens de contactcommissie scheepsgezellen de heer P.J. Wever, die in korte bewoordingen dank sprak voor al hetgeen de heer Van Drimmelen had gedaan en de hoop uitsprak dat de samenwerking met dr ir Ter Meulen even goed zou mogen zijn.

Namens de districtsvertegenwoordigers sprak de heer H. Ph. Themen Hij stond in zijn speech eerst stil bij de vele moeilijkheden die een directeurschap mee brengt. Hij zeide zich niet te herinneren in een bedrijf gewerkt te hebben waar zulke vooruitstrevende ideeën heersten op het gebied van de verhouding werkgevers en werknemers, als bij de C.P.I.M./C.S.M. Ten slotte sprak hij de wens uit dat de Allerhoogste de heer van Drimmelen zegen en voorspoed zou mogen schenken bij zijn nieuwe werk. En hij hoopte dat de samenwerking met de nieuwe directeur hetzelfde oprechte karakter zou mogen dragen als bij diens voorganger het geval was, speciaal nu door omstandigheden, moeilijker tijden voor de boeg staan.

Achtereenvolgens spraken daarna de heren A. Mason, namens de Engelsen, B. Frans, namens de Curaçaose, M.O. Perestrelo namens de Portugese, R. Castillo namens de Columbiaanse, C. Salcedo namens de Venezolaanse en W. van Rijn namens de Surinaamse werknemers. Allen maakten gewag van de belangstelling, die de heer Van Drimmelen immer toonde voor het menselijke element in het bedrijf.

De heer Sambo bood de heer van Drimmelen namens alle werknemers van C.P.I.M./C.S.M. een groot Grundig-radiomeubel aan, benevens een gouden sigarettenkoker en gouden aansteker. De sigarettenkoker droeg de inscriptie 1949—1953. Ter herinnering aan Uw afscheid van werknemers en scheepsgezellen der C.P.I.M./C.S.M. 24 Juni 1953.

Namens de contactcommissie van scheepsgezellen kreeg de heer van Drimmelen een platte, kunstig bewerkte, zilveren schaal aangeboden bij monde van de heer Wever. Vervolgens bood de heer A.E A. Gomes, lid van de oude Arbeiders Advies Commissie een houten standaard voor blocnote aan, terwijl hij de heer R. Flachs een vloeirol overhandigde.

Daarna was het woord aan de scheidende directeur H. van Drimmelen. Hij verklaarde het zeer moeilijk te vinden om na al deze goede woorden en vele blijken iets te zeggen. Belangrijkste vond hij echter in al de speeches een ondertoon te hebben waargenomen van vertrouwen in de directie. Hij wilde er echter op wijzen dat het hier ook om een **directie** gaat en niet om **personen** afzonderlijk. Wanneer men dit begrijpt dan is er een grote stap gezet op de goede weg.

Verder zeide de heer van Drimmelen dat er altijd een oplossing of een compromis mogelijk is voor problemen. Daarvan geeft de natuur het beste voorbeeld. Hij was blij te hebben waargenomen dat er vertrouwen gegeven zal worden aan zijn opvolger.

Wat de cadeaux betreft verklaarde de directeur dat hij uit het veld geslagen was door zoveel mooie gaven, en dat hij er geen woorden van dank voor kon vinden. Hij zal dit altijd als een prachtige herinnering blijven zien. Ook sprak de heer van Drimmelen nog in het Engels en de landstaal.

Na de heer van Drimmelen sprak nog de nieuwe directeur, dr ir H. ter Meulen. Deze verklaarde zeer verheugd te zijn kennis te hebben gemaakt met de werknemers. Hij zeide in zijn carriere te hebben leren onderscheiden wat welgemeende woorden en daden waren en wat slechts franje was en verklaarde, met die kennis voor ogen, dat hij in deze dagen, bij het afscheid van de heer van Drimmelen had gemerkt dat de stemming onder het personeel allhier uitstekend is.

„Mijn werkwijze is — aldus de heer Ter Meulen — om iedereen te vertrouwen. Pas als iemand bewezen heeft niet te vertrouwen te zijn, zal ik hem mijn vertrouwen ook niet schenken". Ook van zijn kant sprak hij daarna de hoop uit dat de samenwerking met de werknemers even goed en loyaal zou zijn als bij zijn voorganger het geval is geweest.

Na afloop van dit officiële gedeelte bleef men nog geruime tijd bijeen en werd er onder het genot van een koele dronk meer persoonlijk afscheid genomen van de heer van Drimmelen.

HET HANGT ER MAAR VAN AF

Het aanstellen van een Antilliaanse ambtenaresse bij de Algemene Vertegenwoordiger in Nederland heeft voorzeker iets aantrekkelijks.

Zij kan o.m. worden ingeschakeld bij vertaalwerk uit en in het Papiaments. Om het voordeel te benutten dat via betrokkene de voorlichting in Nederland kan bevorderd worden, zal het echter iemand moeten zijn die van de stand en gang van zaken in de Nederlandse Antillen **goed op de hoogte** is. Veel zal derhalve afhangen van de persoonlijkheid van betrokkene.

Zeer zeker spelen bij deze aangelegenheid ook de kosten een rol, die ingeval van aanstelling van een landskind aanmerkelijk hoger zijn. De Regering staat zeker niet afwijzend tegenover aanstelling van een Antilliaanse kracht, indien op een bepaald moment de omstandigheden daarvoor gunstig zijn. (Nota op Eindversl. '53).

Zakenmensen ontevreden over afsluiting van Ruyterkade

Willemstad — De werkzaamheden aan het wegdek in de omgeving van het postkantoor en de De Ruyterkade hebben behalve de onvermijdelijke verkeersproblemen, ook ten gevolge gehad, dat er een storm van protest is opgegaan in handelskringen aldaar, waar men zich door de genomen maatregelen ernstig gedupeerd voelt.

De De Ruyterkade is nu uitgestorven, zucht men, het kopend publiek, dat altijd ruimschoots gelegenheid heeft om te winkelen, is nu in zijn bewegingsvrijheid belemmerd. De bussen, die de mensen uit de knockoe aanvoeren, stopten eerstijds bij de markthallen, zodat het publiek vandaar zijn inkopen kon doen, welke het deed in de omgeving van de De Ruyterkade. Nu de stopplaats is verlegd, rijden de bussen door naar Punda en de De Ruyterkade ziet daardoor een belangrijk gedeelte van de omzet verloren gaan.

Indien deze werkzaamheden nu nog maar enkele dagen zouden duren, zou het nog wel gaan, maar nu er gesproken wordt over een project, dat vier maanden — althans een zeer lange tijd — in beslag gaat nemen, nu slaat men met bezorgdheid de gang van zaken gade.

Er bestaat buitendien ontevredenheid, omdat deze maatregelen zo rauwelijks ter tafel werden gebracht. Men achtte het in die kringen onjuist, dat men deze ingrijpende maatregelen genomen heeft zonder dat daarbij overleg met de Kamer van Koophandel en de Vereniging van de Handel en Nijverheid gepleegd werd. Middels contact met deze organen zou men zich van te voren op de hoogte hebben kunnen stellen omtrent de klachten en wensen, die in deze kringen bestaan.

Anderen wezen er op, dat, indien deze werkzaamheden dan zo beslist noodzakelijk waren, het beter ware geweest eerst het Noordelijk en daarna het Zuidelijk gedeelte te betrekken in bedoelde werkzaamheden. Het winkelend publiek en de handel zouden geen last ondervinden van de maatregelen, die nú genomen zijn, indien eerst de ene en daarna de andere helft van het wegdek zou zijn hersteld.

De methode, die nu gevolgd is, dreigt de gehele winkelstand daar te isoleren.

Enkele leden handelaren hebben de koppen bij elkaar gestoken en zullen deze brandende kwestie bij de Kamer van Koophandel en de Vereniging voor de Handelaren en Nijverheid voorleggen. Men beoogt via deze instanties een scherp protest te doen uitgaan aan het adres van het Bestuurscollege, dat men verantwoordelijk stelt voor deze gang van zaken.

Men zal er met klem van redenen op aandringen, dat de genomen maatregelen zo spoedig mogelijk zullen worden teniet gedaan. Onder de handelaren zal een request circuleren om kracht bij te zetten.

VAART EN VLUCHT

Het KLM-vliegtuig, dat Dinsdag van hier vertrok, landde hedenochtend 00.04 uur Ned. tijd op Schiphol; het KLM-vliegtuig, dat Dinsdag van Amsterdam vertrok, landde gisteravond 19.41 uur Cur. tijd op Hato.

Sarpedon v Maracaibo, **La Hague** nr La Guaira, **Bolivar** v Pto Cabello nr Las Piedras, **Nottingham** nr Cristobal, **Triton** v New York nr Aruba, **Lake Travers** nr Aruba, **Novia del Mar** v Aruba, **Coral Queen** v S. Martha, **Sunny Queen** v Cristobal.

Hato: in 14 en uit 12 vliegtuigen; 88 passagiers vertrokken. 157 landden en 69 kwamen in transito.

Haven: in 11 tankers (uit 15), 7 vrachtschepen (6) en 3 zeilboten (8). 9 passagiers landden, 3 vertrokken en 25 kwamen in transito.

Wie is de gelukkige?

1e prijs (Aruba) 9339
2e prijs (Curaçao) 1245
3e prijs (Curacao) 7027
4e prijs (Aruba) 18501

Prijzen van ƒ 700.—: 5244 — 6939 — 9310 — 9725 — 11907 — 14829 — 15677 — 16319 — 18628 — 19453.

Prijzen van ƒ 300.—: 29 — 652 — 2007 — 4839 — 7380 — 7765 — 8982 — 13879 — 18992 — 19923.

Prijzen van ƒ 200.—: 1671 — 3689 — 3913 — 5972 — 6440 — 6470 — 6504 — 6593 — 6762 — 6974 — 8788 — 11160 — 14426 — 16637 — 16683 — 17885 — 17981 — 18524 — 19174 — 19566.

Prijzen van ƒ 100.—: 142 — 220 — 235 — 266 — 319 — 3458 — 3533 — 4995 — 5114 — 5827 — 6369 — 6407 — 6550 — 7281 — 7534 — 7879 — 9155 — 10416 — 10957 — 11259 — 12964 — 13185 — 14433 — 14731 — 16997 — 17283 — 17762 — 18754 — 18336 — 19802.

MIJN REIS NAAR ROME.

W'stad — Bertus Aafjes schreef een groots dichtwerk „Voetreis naar Rome", Charley Bi (Beaming) Debrot is een druk zakenman en heeft uiteraard geen tijd om een dergelijke reis per voet naar Rome te ondernemen. Wel heeft hij tijdens een belangwekkende zakenreis naar Europa kans gezien Rome te bezoeken en over deze indrukken zal de heer Debrot hedenavond spreken in de St. Thomasclub en wel om 20 uur. Belangstellenden zijn van harte welkom.

LA CONFIANZA OPENT NIEUWE WINKEL.

W'stad — Gistermiddag werd de nieuwe winkel „La Confianza" op de hoek Columbusstraat—De Ruyterkade officieel heropend. Men staat wel even perplex bij het zien van de verandering, welke door deze verbouwing, die ongeveer drie jaar duurde, werd bereikt. Men zou zich in dit modepaleis met zijn marmerachtige muren haast in sprookjesland gewaand hebben.

Het geheel bestaat uit drie verdiepingen, waarbij op de grondverdieping de alledaagse snufjes te verkrijgen zijn; op de tweede meer luxere artikelen, zoals o.a. souveniers, terwijl de derde verdieping meer ingericht is als opslagplaats. Aan de meest eisende klant is er zelfs gedacht. In het gebouw bevindt zich een lift.

Dat de nieuwe „La Confianza" direct weer het vertrouwen van het publiek heeft, bleek wel uit de grote belangstelling, die er gistermiddag bij de opening heerste. We kunnen de heer Wisznitzer van harte gelukwensen met deze heropening van zijn zaak, dat een juweel van een bedrijf te noemen is.

HET WEER

Max. temp. 32 C (89.6 F), min. 27 C (80.6 F) en gem. 28.6 C (83.5 F). Max. wind 20, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%. Licht bewolkt 8, bewolkt 16 uren.

GOUVERNEUR NAAR DE HANDELSREIZIGER

W'stad. — Z. Exc. Gouverneur en mevrouw Struycken zullen Maandagavond naar de voorstelling „De dood van een handelsreiziger" bijwonen.

Burgerlijke Stand

Willemstad: **Geboren op:** 18 Juni dochter van I. dos Santos; 20 Juni zoon van H. Hoyer en M. Manuela; 23 Juni zoon van W. Noordstar en A. Brandao, dochter van L. Sphuwirth en E. Verhoorn; 24 Juni dochter van A. Jonge en I. de Lima.

Getrouwd op 24 Juni: A. E. Francisca en V. G. Bruno; S. A. Mengen en R. A. Valks; I. Posner en A. R. Salas; L. L. Mathilda en M. J. Walter; J. S. Kogel en I. M. M. Marcha; E. R. Francisca en I. M. P. Rommer; J. A. v. Putten en L. L. Pole; V. H. Lourens en M. M. Fraai.

Gescheiden op: 22 Juni J. E. Elkes van L. R. Martina; J. H. Hijun van A. S. Dublin; 23 Juni J. H. Hooghakker van H. Baems; 24 Juni J. P. Martina van E. N. Hellemund.

Overleden op: 19 April P. S. Cicilia (vrouw 61 jr); 1 Juni S. J. Piar (vrouw 76 jr); 4 Juni V. E. Lourenz (vrouw 74 jr); 5 Juni F. B. Cathalina (meisje 8 uren); 10 Juni S. L. de Palm (man 72 jr); 23 Juni M. E. Andrea (meisje 1 jaar).

DE GASPERI KEERDE TERUG.

Rome — De Italiaanse premier, Alcide de Gasperi, is vandaag per Comet-straalvliegtuig van een bezoek van twee dagen aan Londen te Rome teruggekeerd en spoedde zich naar de openingsvergadering van het nieuwe Italiaanse parlement. In Londen heeft De Gasperi een ontmoeting gehad met premier Churchill.

SURINAAMS NIEUWS-BULLETIN.

W'stad — De Surinaamse verenigingen „JPF" en „Suriname" zijn er sinds enige tijd toe overgegaan om een Surinaams nieuwsbulletin uit te geven. Een eenvoudige gestencilde uitgave, waarin wekelijks de belangrijkste berichten — zij het dan ook in beknopte vorm — worden weergegeven.

Bedoeld bulletin wordt samengesteld door het Bureau V & V te Paramaribo, een destijds door de Landsregering opgericht voorlichtingsinstituut, waarover de heer Joseph, de scepter zwaait.

Het Surinaams Nieuwsbulletin bevat veel gegevens omtrent personalia, staatkundige aangelegenheden, cultures, cultureel leven, enz.

KERKWIJDING

De kerk is klaar. Tenminste in zoverre klaar, dat ze ingewijd kan worden. Er ontbreekt nog zeer veel, zowel inwendig als uitwendig aan het kerkgebouw — hoe kan het ook anders, Keulen en Aken zijn niet op één dag gebouwd — maar het gebouw is gereed voor de incomste van den Heer der Heerscharen, die nu blijvend zijn woning gaat vestigen temidden van de bewoners van Suffisant-Dorp en omgeving, en de ontbrekende dingen komen vanzelf in de loop der jaren. Zo gaat het met kerken.

Het is een waardig gebouw. Een forse toren, een ruim kerkschip, dat plaats biedt aan meer dan 700 mensen, een imponerend priesterkoor. Alle eer in dezen komt toe aan architect G.O. Vetter en aan de aannemers-firma A. van der Kwast-A. v. Opstal, die zijn plannen correct hebben uitgevoerd.

Zondag a.s om 5 uur in de namiddag zal Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt O.P. het gebouw inzegenen volgens de liturgische ceremonien en daarmee gaat een wens van lange jaren in vervulling.

Aan de zegening van de kerk gaat evenwel een bescheiden plechtigheid vooraf in de morgenuren van dezelfde dag, nl. de overbrenging van het Beeld van O.L. Vrouw van Fatima, dat ruim drie weken geleden uit Portugal kwam als een gift van de Shell-Maatschappij van Lissabon. Dit Beeld staat momenteel in Barak 17, de plaats waar pastoor Frunt en zijn voorganganger pastoor de Haas jarenlang met welwillende toestemming van de Maatschappij de H. Mis opdroegen ten gerieve van de Suffisant-bewoners.

Na de H. Mis van 7 uur a.s. Zondag — de laatste die in genoemde barak zal worden opgedragen — vormt zich ten ongeveer 8 ure een processie van Portugezen in rode en wit-blauwe kappen, van bruidjes en gelovigen om het Beeld te vergezellen op zijn tocht naar het speciaal ervoor ingerichte altaar in de nieuwe kerk.

Daarna is de kerk gereed voor de intocht van Ons Heer in de namiddag.

Ook Zijne Exc. de Gouverneur zal, naar wij vernemen, de plechtige inwijding bijwonen.

Hans Hermans teruggekeerd

Willemstad. — Gisteravond te ongeveer 19.30 uur arriveerde met de Holland-plane op Hato de heer Hans Hermans, Hoofd van de Voorlichtingspost in de Nederlandse Antillen. De heer Hermans vertrok op 15 Mei jl. met het ss. „Suevia" van de Johnson Line naar Nederland voor het houden van besprekingen in verband met zijn functie als hoofd van de Voorlichting.

Op het vliegveld waren ter verwelkoming aanwezig de heer F. v.d. Valk, directeur van het Kabinet van de Gouverneur, kap.-adj. R. v.d. Beek, familieleden alsmede vertegenwoordigers van pers en radio.

Om een beeld te geven van de drukke tijd, die hij in Nederland achter de rug had, deelde de heer Hermans mede, dat hij in de enkele weken van zijn verblijf aldaar niet minder dan 137 maal een onderhoud met de een of andere instantie had gehad. De geestdrift waarmede Nederland de problemen van de huisvesting en de industrialisatie aanpakt, had een bijzondere indruk op hem gemaakt.

Het was hem gelukt zeer veel nieuwe contacten te leggen en oude te verstevigen. Zo heeft hij bekende figuren als Albert van Dalsum, Anton van Duinkerken, Simon Carmiggelt, de parapsycholoog dr. Ten Haaf, de organist v.d. Horst en vele anderen in principe bereid gevonden naar de Antillen te komen om er door voordrachten, lezingen, en muzikale uitvoeringen mede tegemoet te komen aan de heersende behoefte aan culturele manifestaties. In Nederland bestond veel waardering voor het werk dat door de Voorlichting in de Nederlandse Antillen geschiedt. Nog altijd is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat de Wereldomroep op Curaçao een zender plaatst. Zonder al te optimistisch te willen zijn, had de heer Hermans toch gemeend uit de gevoerde gesprekken te moeten opmaken, dat nog steeds een gerede kans bestaat op een verwezenlijking van dit plan, dat voor de Antillen natuurlijk van zeer groot gewicht is.

De heer Hermans heeft beslag weten te leggen op een aantal zeer goede films, zowel speelfilms als documentaires, alsmede op filmstrips over onderwerpen, die voor de Antillen van belang zijn.

De algemene indruk, die hij van zijn bezoek aan Nederland gaf, was, dat het zeer vruchtbaar was geweest en in hoge mate zal bijdragen tot een versteviging van de culturele contacten tussen de twee rijksdelen.

ARUBA

De kwestie Strandhotel

O'stad. — Naar wij vernemen, is door een der partijen in de Strandhotel-zaak een proces aanhangig gemaakt teneinde de rechter te doen beslissen of het huurcontract verbroken kan worden. Alsdan zal tevens uitgemaakt worden, welke van beide partijen — de huurder dan wel de eigenaar — de voorzieningen aan het thans op last van de overheid gesloten hotel, zal hebben te verrichten, wil dit weer geopend kunnen worden.

Inmiddels is het fraai gelegen hotel voor de touristen, gesloten en ontneemt Aruba zich een prachtige kans de vreemdeling een aangenaam verblijf op het schone en aantrekkelijke eiland te bereiden. Jammer.

UITVOERING ARUBAANSE MUZIEKSCHOOL.

Oranjestad — De leerlingenuitvoering van de Arubaanse Muziekschool op Vrijdag as. heeft een uitgebreid programma. Voor de pauze zullen in hoofdzaak de jongere kinderen optreden in 17 verschillende nummers, met uitzondering van het laatste stuk, dat voorgedragen zal worden door Frieda en Han Steenhuisen. De andere 16 nummers worden gespeeld door Jossy Luydens, Willy Doesberg, Nelsie van der Linden, Astrid Viana, Wanda Da Silva de Freitas, Frieda Lichtenstein, Dincke Baart, Marijke Wessel, Elly Kleve, Bob Brands, Han Brands, Natasha de Vries, Anna Broadbelt, Janny Nagel en Rika Veger.

Na de pauze zijn het Denicio Todman, Gerda Tujeehut Rhoda Steenhuisen, Janet White en de heer J. Koulman met zijn leerlingen Richard de Lange en Arnold Beyde, die in vijf nummers zullen optreden.

ST. FRANCISCUSKERK IN NIEUW KLEED.

O'stad — Men is thans hard bezig de binnenmuren van de St. Franciscuskerk in Oranjestad te schilderen. De uitvoering hiervan is toevertrouwd aan de heer Alkema, die ook het ontwerp hiervoor maakte. Binnenkort hopen wij hierover nadere bijzonderheden te publiceren.

RECORD AANTAL HUWELIJKEN.

O'stad — Op de Pastorie te Oranjestad is deze week een record aantal huwelijken aangegeven.

HET ONTSLAG VAN DE HEER SENIOR.

O'stad — Aan de oproep van sollicitanten voor de vacature van secretaris van de Voogdijraad hebben reeds velen gevolg gegeven. Het is niet uitgesloten, dat het ontslag van de heer Senior (op zijn verzoek), dat per 1 Augustus zou ingaan, verschoven zal worden tot 1 September en hem enige weken vrijstelling van dienst zullen worden verleend.

PLOTSELING OVERLEDEN.

Oranjestad — Gisteren even na de opening van de zaak, zakte de heer Budin, bedrijfsleider van de Manhattan Store, plotseling ineen. De in allerijl ontboden geneesheer gelastte onmiddellijke overbrenging naar het hospitaal, doch bij aankomst aldaar bleek de heer Budin reeds te zijn overleden. Hij ruste in vrede.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Geboren op: 28 Mei dochter van P. Grubb en L. Caine; 30 Mei dochter van A. Chemaly en H. Creidy; 1 Juni dochter van S. Kruythoff; 4 Juni zoon van F. Ch. Na en L. Chan; 6 Juni dochter van Ch. Jardine en P. Barrios, dochter van E. Lennep en B. James, zoon van N. McLeod en M. McKenzie; 7 Juni dochter van D. Larmony, dochter van W. Thomas en H. Rollan; 8 Juni zoon van E. Vrolijk en M. Quant, zoon van G. Bryson en Z. Richardson; 9 Juni dochter van L. Medina en S. Meyer; 11 Juni dochter van I. Hawley en C. Lake, dochter van K. Lo en B. Hassell, zoon van C. Vrolijk; 12 Juni dochter van L. Maduro en A. Tromp.

Getrouwd op 17 Juni: J. Henriquez en I. M. Thiel; D. Figaroa en M. de Cuba; Th. Wolff en M. D. Tromp.

Agenda

DE VEER THEATER: „Cargo to Capetown".

PRINCIPAL: „Eye Witness".

CNR. MILITAIR TEHUIS SAVONETA: Opening 20 uur.

BOTICA'S: Nacht- en Zondagsdienst: Botica del Pueblo te San Nicolas en Botica San Lucas te Oranjestad.

WIT GELE KRUIS: Zr Hanewinkel — v. Oldenbarneveldstr. 4 — tel. 1471 — Oranjestad. Zr Lamontage — St. Maartenstr. 1 — tel. 5081 — San Nicolas.

ORANJESTAD: Uitleen voor volwassenen: Maandag-, Dinsdag-, Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 17.30 uur; Zaterdagochtend 9—12 uur en 14.30—17.00 uur; Dinsdag- en Vrijdagavond 19 — 20.45 uur.

Uitleen voor kinderen: Maandag-, Dinsdag-, Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 16 uur; Zaterdagmorgen 9 — 12 uur. Leeszaal dagelijks open.

SAN NICOLAS: De uitleen en de leeszaal zijn geopend voor volwassenen: elke Dinsdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 17.30 uur. Voor

En hier nog een momentopname uit het grote gevecht Charles Humez vs. Randolph Turpin, dat, zols bekend, door de Engelsman op punten gewonnen werd.

Sport

BOKSPROGRAMMA VOOR MORGEN.

Suffisantdorp — Morgenavond zal het weer spannen in de Monte Carmelo Square Garden. De hoofdwedstrijd zal gaan tussen Ruben Diaz van Venezuela en Zorro van St. Kitts. We hebben Ruben Diaz vier weken geleden reeds kunnen bewonderen in zijn gevecht tegen Colorado Kid. Naar verluidt is Zorro nog nooit overwonnen; we zijn benieuwd of hij ditmaal zijn titel zal kunnen verdedigen tegen deze Venezolaan.

In de semi-finale wordt ons acht ronden tussen de populaire Kid Curaçao en Dynamite Jr. geboden. Zoals wij ons zullen herinneren, heeft Kid Curaçao Dynamite Jr. twee weken geleden tot dit gevecht uitgedaagd.

Verder zullen er deze avond in de voorwedstrijden de ring betreden: Young Joe (6 ronden) tegen Flying Kid; Badaracco in 4 ronden tegen Smiling Ciro, terwijl de amateur van de Koninklijke Marine, Fisser, Kid Paco in het hokje zal proberen te drijven.

Young Joe (Curaçao) zal morgenavond in een gevecht van 6 ronden uitkomen tegen Flying Kid van St. Maarten.

K.N.V.B. Kampioen

Amsterdam — In de compétitie om het kampioenschap van Nederland heeft RCH te Heemstede met 2—1 van Vitesse gewonnen. Tegelijkertijd won Eindhoven te Rotterdam met 1—0 van Sparta. RCH leidt thans met 5 punten uit 3 wedstrijden, voor Vitesse met 3 uit 3, Eindhoven met 3 uit 3 en Sparta met 1 uit 3.

Wimbledon — In de eerste ronde van het dames-enkelspel is de Nederlandse inschrijfster Fenny ten Bosch met 8—6, 6—4 uitgeschakeld door Mevr. A. Dawes, Engeland.

In de eerste ronde van het dubbelspel heren verloren de Engelsman Snart en onze landgenoot Van Meegeren met 6—1, 6—3 en 6—4 van de Engelsen Bulmer en Kaley.

De Nederlanders Dehnert en Van Dalsum werden eveneens in de eerste ronde van het heren dubbelspel uitgeschakeld en wel door de Engelsen Baxter en Lister met 6—3, 9—7, 3—6 en 6—4.

— Volgens in West-Berlijn ontvangen berichten zijn op 16 Mei veertien mijnwerkers in Oostduitse uraniummijn bij Schneckenstein door een instorting om het leven gekomen.

BOVENWINDEN

LANDBOUWKUNDIGE DUIKELT

Philipsburg. — Enige dagen geleden vond er een eilandsraadvergadering op St. Maarten plaats, waarin o.a. ter sprake kwam „reorganisatie landbouw". Op voorstel van een lid (Wilson) ging de voorzitter, wnd gezaghebber ir K.A. van Rijswijk er toe over de deuren te sluiten van het raadhuis te Philipsburg, waar deze vergadering werd gehouden.

Na opening van de deuren vroeg de voorzitter stemming over het al dan niet ter beschikking stellen van de huidige landbouwkundige, de heer F.A. da Costa. Met vier stemmen vóór en een onthouding (waarschijnlijk van de gedeputeerde-lid A.C. Wathey) werd besloten de Engelse landbouwkundige ter beschikking te stellen van de Landsregering. Zoals onze lezers zich zullen weten te herinneren, diende het statenlid D.A. Vlaun tijdens de behandeling van de begroting 1952 op 22 Februari 1951 een amendement in, dat beoogde bedoelde landbouwkundige van de begroting af te voeren. Later trokken de Staten met 18—1 (tegen de heer Voges) van de uitgetrokken post een gulden af ten bewijze van hun afkeuring jegens bedoelde landbouwkundige. Ook het Bovenwindse weekblad „The Herald" heeft destijds critiek uitgeoefend op het langer aanblijven van deze landbouwkundige.

Churchill prepareert zich

Londen — Sir Winston Churchill, de Britse premier, droeg heden al zijn werk over op zijn ondergeschikten en vertrok naar zijn buitenhuis in Kent om zich te prepareren voor de komende conferentie in Bermuda.

Men neemt aan, dat de Bermuda-conferentie op 8 Juli zal aanvangen. Sir Winston Churchill heeft voor as. Maandag een bijeenkomst van het kabinet vastgesteld, waar hij een volledige discussie wenst te houden over de vraagstukken, die op de ontmoeting der „Grote Drie" besproken dienen te worden.

Liever alleen dan met halve bondgenoten

Washington. — Senator Bridges, voorzitter van de Senaatscommissie voor de strijdkrachten, heeft gisterenavond verklaard, dat de Verenigde Staten er waarschijnlijk verstandiger aan doen de strijd in Korea alleen voort te zetten, — zo de wapenstilstands onderhandelingen mochten mislukken, — dan met bondgenoten te vechten, die als hen verzocht wordt zich meer in te spannen, dit na laten.

„Ik geloof — zo zeide hij — dat wij gerechtigd zijn atoomwapens te gebruiken in een poging om een einde te maken aan de oorlog".

In een later gehouden interview zeide de Senator, dat, wanneer de oorlog niet eindigt, het zaak is China door de US-Marine te laten blokkeren en de Chinese bases te doen bombarderen.

— Anthony Eden, de Britse minister van buitenlandse zaken, heeft opnieuw een rustige nacht doorgebracht na zijn derde galblaasoperatie. Functionarissen van het ziekenhuis hebben hun voldoening uitgesproken over zijn „soepel" herstel.

NIEUWE UITGAVEN

Historia di aparicionnan di Fatima i Jacinta Marto.

pa P.A. Frunt. Ed. Boekcentr. „Aquinas"— Curaçao N.A.

Ten dienste van de groeiende devotie tot O.L. Vrouw van Fatima voegde Pastoor Frunt aan de godsdienstige werkjes, die over dit onderwerp reeds uitgegeven werden deze geschiedenis in de volkstaal toe, die de meest uitgebreide werd, welke wij in het Papiament bezitten.

In ruim 100 bladzijden wordt de geschiedenis der verschijningen, van de strijd, die er door ongeloof en twijfel omgevoerd werd, alsmede van groeiend geloof en godsvrucht in de grote lagen van het volk verteld en dit verhaal concentreert zich voornamelijk rond het korte leven van een der zieneresjes, Jacinta Marto, die in 1920 op negen jarige leeftijd te Lissabon stierf.

Ofschoon de inleiding aan duidelijkheid te wensen overlaat en de moeilijkheid om de personen van de drie kinderen uit elkaar te houden nog vergroot wordt door een verkeerde volgorde in het onderschrift onder de groepsfoto op pag. 25, is het verhaal zelf eenvoudig en begrijpelijk genoeg om alle verwarring ten spoedigste uit te bannen. Het is bovendien de eenvoud der geschiedenis — zo eenvoudig als de diepste werkelijkheid — die er, ondanks de primitieve landelijkheid van mensen en omgeving, een overtuigingskracht aan geven, welke gecompliceerder geschiedenissen wellicht zouden missen.

Het boekje, dat met pieteit geschreven werd moge een krachtige stimulans zijn voor de devotie tot de H. Maagd.

Marie van Dessel-Poot: „Het Eiland in de verte", — Callenbach, Nijkerk. — De Nederlandse litteratuur heeft de laatste jaren geen gebrek aan schrijvende dames. Jammer genoeg zijn de kwaliteiten van haar werk vaak omgekeerd evenredig aan de productiviteit, welke zij aan de dag leggen.

Een uitzondering maakt mevrouw van Dessel-Poot. Haar boeken kenmerken zich door een rustige en verzorgde stijl, en zij weet een verhaal te componeren, dat levensecht is en niets heeft van de geforceerdheid van vele moderne romans uit de na-oorlog-jaren.

Zo ook dit verhaal over een jongen, die door zijn ouders in een richting gedreven wordt, welke hem niet ligt, doch tenslotte toch nog langs een andere weg een zeker levensgeluk bereikt. Boeken als deze zijn toch altijd nog eerder voorbestemd voor het Pantheon der Nederlandse letteren, dan de eenzame avonturen der vergeefse zoekers naar waarheid, liefde en echte levensvreugde.

's-Gravenhage — Minister Kernkamp vertrekt Zondagavond van Schiphol naar Nieuw Guinea. De reis gaat via Australië, waar de minister op 2 Juli aankomt voor het voeren van besprekingen over Nieuw Guinea.

De verwachting is dat Z. Exc. op 3 Augustus weer in Nederland zal zijn teruggekeerd.

Mukarto consulteert

Djakarta — De Indonesische candidaat-premier Mukarto is zijn besprekingen met de leiders van de Moslem Liga begonnen. Deze liga is een organisatie, die in feite buiten de Masjumi staat. Met de Partai Serikat Islam Indonesië en met de Pergerakan Tarbijah Islamaijah schijnt hij tot overeenstemming te zijn gekomen omtrent zijn programma. Hij schijnt eveneens tot overeenstemming te zijn gekomen met de Democratische Partij, hoewel de fractie van deze partij in het Parlement nog niet is gehoord.

Hij schijnt reeds besprekingen te voeren over de zetelverdeling en schijnt ook de P.I.R. twee zetels aangeboden te hebben. Deze partij eiste tenminste een sleutelpositie in het kabinet.

Voorbereiding op Bermuda

Washington — De perschef van het Witte Huis en tal van andere Franse, Britse en Amerikaanse autoriteiten bevinden zich thans op de Bermuda's om de conferentie van 8 Juli aldaar voor te bereiden. Vooral aan de veiligheidsmaatregelen wordt grote aandacht geschonken.

Sight-seeing

Juist liep ik zonnig te peinzen over de vergankelijkheid des levens, toen er zeer tastbaar aan mijn arm werd getrokken. „Say fella'h", hoorde ik zeggen. Het was een Amerikaan; een èchte, compleet met kauwgom, een aanstootgevend geruit colbert en een met paardekoppen beschilderde stropdas. Hij was kennelijk aan het sight-seeën, want de camera had hij al in de aanslag.

„Say fella'h", zeide hij met dat rumoerige meerderwaardigheidsvertoon van de Yankee, die vindt, dat die Europeanen nou onderhand maar eens wat terug moeten doen voor al die Marshallhulp. „Say fella'h, do you know the Rim-ram Square?"

„The whát?", vroeg ik met spontane verbazing.

„I said, the Rim-ram Square", antwoordde de Amerikaan bevelend; ik zag de dollartekentjes in de pupillen van zijn argeloze ogen dansen. Maar omdat die jongens van de overkant ondanks alles nog altijd weke gevoelens in mij wakker maken, aangezien zij destijds toch maar de Duitsers uit ons land hebben geduwd, begon ik ijverig mijn geheugen af te tasten naar iets wat op „the Rim-ram Square" zou kunnen lijken. Hij werd er ongeduldig onder en hij begon al organisatorisch naar een andere voorlichter uit te zien, toen het tot mij dóórdrong.

„Do you mean the Rembrandt-Square?"

„Yes", riep hij geestdriftig. „I said it must be something like that."

Hij had eens moeten weten, dat ze in zijn land voor een Rembrandt millioenen op tafel leggen.

GETROUWD;

H. K. GORSIRA

en

M. W. J. BANUS

De Heer en Mevrouw Gorsira — Banus zeggen mede namens wederzijdse familie dank voor de blijken van belangstelling bij hun huwelijk ondervonden.

23 Juni Tilburg (Nederland)

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

in de NEDERLANDSE ANTILLEN.

De Inspecteur van het Onderwijs, Hoofd van voornoemd Departement

MAAKT BEKEND

dat aanmelding voor een nieuwe cursus voor

V.E.V. ADSPIRANT
V.E.V. STERKSTROOMHULPMONTEUR &
V.E.V. STERKSTROOMMONTEUR

kan geschieden bij de Directeur van de P.K. Ambachtschool „St. Jozef", de Heer J. van Geelen, op Maandag 22 Juni, Dinsdag 23 Juni, Donderdag 25 Juni en Vrijdag 26 Juni 1953 van 18.00 — 19.30 uur, alwaar ook alle inlichtingen te verkrijgen zijn.

FAILLISSEMENT J. A. M. MOUSSA

Bij beschikking d.d. 23 Juni 1953 van de E. A. Heer Rechter Commissaris in het faillissement van Joseph A. M. Moussa, koopman, wonende aan de Beatrixstraat 50 te Oranjestad, op Aruba, thans buitenslands verblijvende, handel drijvende onder de naam „Moussa Store" aan de Hendrikstraat is bepaald:

1) dat de schuldvorderingen uiterlijk 29 Juli 1953 dienen te zijn ingediend ten kantore van ondergetekende (Nassaustraat 36, Oranjestad, tel. 1255).
2) dat de verificatievergadering zal worden gehouden op Zaterdag 5 September 1953, des voormiddags te TIEN UUR, in een der zalen van het Gerechtsgebouw te Oranjestad op Aruba.

De Curator

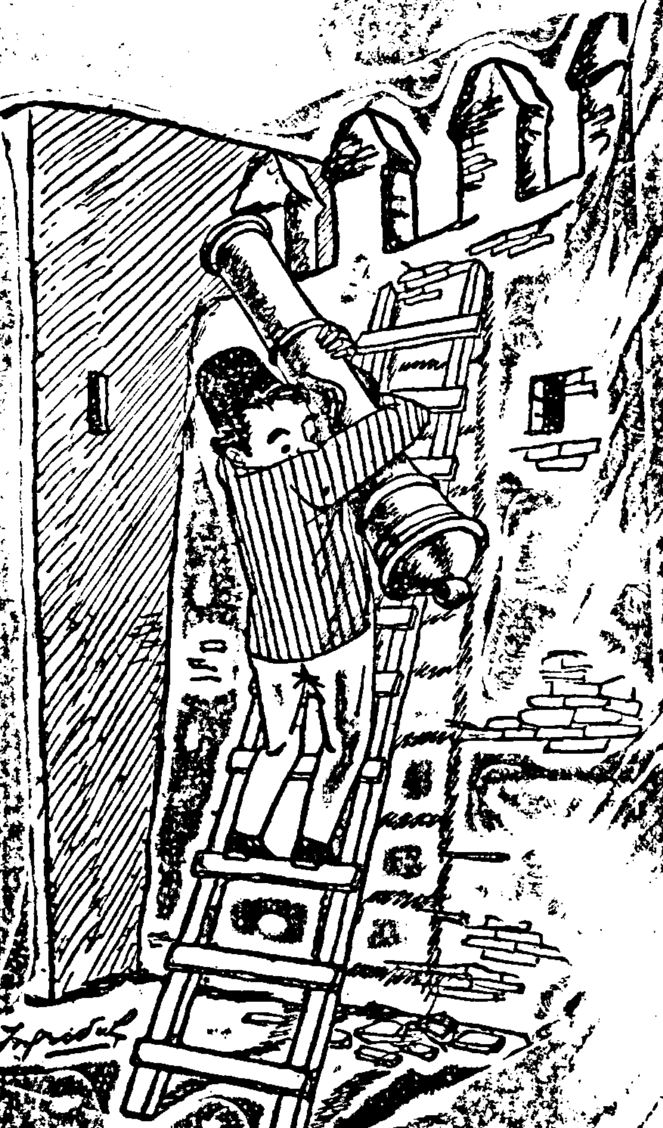
Mr. P. P. C. H. van de Voort

„Hete" resolutie uitgesteld

Washington. — Op verzoek van het State Department heeft de commissie voor buitenlandse betrekkingen van het Huis van Afgevaardigden besloten een resolutie uit te stellen, waarbij de Verenigde Naties verzocht wordt een actie te beginnen tegen de Sovjet-Unie wegens de massamoord in de bossen van Katyn (Polen) in 1941. Met 19 tegen 4 stemmen besloot de commissie de begin dit jaar door de Democraat Ray Madden ingediende resolutie niet in behandeling te nemen. Madden stond aan het hoofd van een speciale commissie, die de massamoord op naar schatting 10.000 Poolse officieren in de bossen van Katyn heeft onderzocht. De commissie verweet Rusland van deze gruweldaad. Daarentegen schuift Rusland de schuld op de Nazi's.

— De 12000 ton metende Russische kruiser „Sverdlov", welke deel zal nemen aan de vlootschouw ter gelegenheid van de Kroning van Koningin Elisabeth II van Engeland is de haven van Portmouth binnen gelopen.

Tussen neus en lippen

Met een kanon op stap

Te Meknes (Marokko) is een jongeman aangehouden, die een bronzen kanon van ongeveer 100 kilogram vervoerde, dat hij had gestolen van de stadswallen. Het kanon dateert nog uit de tijd van Moelai Ismail.

Nog zo'n krachtpatser

In Walla Walla in de Amerikaanse staat Washington sloop een inbreker een grafmonumentenzaak binnen en was niet tevreden voordat hij twee grote grafstenen had verschalkt.

Bloeddorstig publiek

In Toronto verklaarde Roy Wallis tegenover de politie, dat, hoewel hij ongedeerd was gebleven bij een auto-ongeluk, omstanders zó hadden aangedrongen dat hij zich zou laten verbinden, dat zij hem met geweld tegen de grond hadden gegooid, waarbij hij zijn arm had gebroken.

Op zoek naar de schat van Alarik

Er wordt weer gezocht naar de schat van Alarik I, die 1500 jaar geleden in de nabijheid van de Zuid-Italiaanse plaats Cosenza zou zijn begraven.

Alarik, de koning der West-Gothen, die Rome plunderde en daarna naar het Zuiden afzakte, blijkbaar om Sicilië aan te vallen, is in de buurt van Cosenza gestorven. Jarenlang heeft men aangenomen, dat hij is begraven in de bedding van de Busento, welker loop tijdelijk werd gewijzigd om de begrafenis mogelijk te maken en men vertelt, dat met de oude krijgsman een fabelachtige schat aan de aarde is toevertrouwd.

Prof. Adolfo Greco, een radiodeskundige, is er van overtuigd, dat hij de plek, waar Alarik en zijn schat in 410 zijn begraven, heeft ontdekt. Meer dan een jaar lang heeft hij leiding gegeven aan opgravingswerk op ongeveer 6½ km. afstand van Cosenza. Tot dusver zijn slechts stenen te voorschijn gekomen, maar de professor gelooft de juiste plek te hebben gevonden langs de weg van Cosenza naar Carolei; hij heeft nl. uitgerekend, dat de Busento 1500 jaar geleden over deze plek moet hebben gestroomd. Sindsdien hebben volgens hem overstromingen, aardbevingen enz. de rivier uit haar oude bedding verdreven.

Ulbricht in de doofpot

— De Egyptische premier, generaal Naguib, heeft Vrijdagochtend een radioboodschap gericht tot de Soedanezen, waarin hij aandrong op een unie met Egypte met het oog op het gevaar, dat de Soedan zou bedreigen.

— Naar wij vernemen, zou er een mogelijkheid bestaan, dat in het najaar een Nederlands onderdeel ter sterkte van een regiment, in een nog nader te bepalen plaats in de Britse zone van Duitsland gelegerd zou worden.

DE EERSTE BUS

Door Georg Rapp

Er waren al queues op de eerste dag.

De queues en de bussen werden tegelijk geboren op een huiverige morgen van Maart 1662, toen een menigte Parijse nieuwsgierigen bij het Palais du Luxembourg was samengestroomd om 's werelds eerste omnibus voor de eerste maal te zien vertrekken.

Parijs was in die tijd een smerige stad. De straten liepen van de trottoirs aan beide kanten naar het midden af tot een modderige beek, die tegelijk dienst deed als riool. In hun rijtuigen hadden de rijken en de hoge heren daar geen last van, maar de armeren, die geen andere keus hadden dan te lopen, moesten bij het oversteken voorzichtig van de ene steen op de andere stappen.

Het was een soort meetkundig vraagstuk. Alle gegevens waren aanwezig: voertuigen op wielen; koetsiers om de steigerende paarden te besturen; zelfs pleisterplaatsen op vaste punten. Er moest alleen maar iemand komen, die deze gegevens in elkaar paste, ze in een passend raam sloot.

Ten slotte kwam zo iemand te voorschijn. 't Was in het brein van Pascal, de wijsgeer, de asceet, de godgeleerde, de wiskundige, dat de gedachte ontstond, de grote, democratische gedachte, om wagens te laten rijden op vaste tijden, met vaste halten, over vaste wegen en tegen vaste prijs. Pascal, de invalide, verzwakt door koorts, gekweld door aanhoudende felle hoofdpijn, ten gevolge van twee gezwellen, zoals later bleek, in zijn abnormaal grote hersenen, was op het lumineuze idee gekomen.

En eindelijk dan, op een gure Zaterdagmorgen, zou de eerste bus, waarmee ook armen konden rijden, zijn rit beginnen. Al te druk zal overigens Pascal zich wel niet om de armen bekommerd hebben; hij was een hooghartig man; de armen waren voor hem degenen die aalmoezen ontvingen, mensen die God met voorbedachten rade op je weg had geplaatst om ten opzichte van hen christelijke barmhartigheid en naastenliefde te kunnen betrachten.

Toen de gedachte van een rijtuigdienst bij hem had post gevat, begon Pascal met de practische uitvoering van het denkbeeld. In Januari 1662 stichtte hij een vennootschap met de hertog de Roannez en de markies de Crenan, die, tegenover een stevig aandeel in de verwachte baten, aan de onderneming hun aanzienlijk kapitaal leenden en, wat nog veel belangrijker was, hun grote invloed aan het hof inbrachten. Door hun bemiddeling was spoedig 's konings octrooibrief, waarbij de vennootschap werd goedgekeurd, in Pascal's bezit.

Na enige discussie werd het bedrag, waarvoor de met modder bespatte Parijzenaars rijtuigvervoer konden kopen, vastgesteld op vijf stuivers. Reeds sprak men te Parijs van weinig anders meer dan van de vijf-stuiver-karossen. Al voor hun verschijnen waren ze zo populair, dat in de revues de beste spelers er een entre-acte over inlasten.

Pascal's zuster, madame Perier, weet ons te vertellen, dat op de eerste morgen alles schitterend verliep. Zeven rijtuigen waren voor de eerste lijn bestemd. Drie er van hadden hun beginpunt bij de Porte Saint-Antoine, de vier andere waren gestationneerd bij het Luxembourg, waar twee „commissaires du Chatelet" in vol ornaat de orde handhaafden, bijgestaan door vier gardisten van de militaire politie, tien of twaalf politieagenten te voet en evenveel te paard.

Toen alles gereed was, las een der commissarissen de proclamatie waarbij de onderneming werd goedgekeurd; hij wees vervolgens op het nut er van, spoorde de burgers aan de orde te bewaren en bedreigde openlijk met de zwaarste straffen ieder, die ook maar de lichtste overtreding zou begaan, dit alles in naam des konings.

De koetsiers, gekleed in uniform van de koninklijke en stedelijke blauwe kleur, versierd met het geborduurde koninklijk en stedelijk wapen, namen op de bok plaats en de commissarissen gaven het teken: „Vooruit." Een der gardisten sprong voor de veiligheid in het rijtuig en de eerste koets zette zich in beweging, richting Porte Saint-Antoine, waar intussen hetzelfde ceremonieel had plaatsgevonden. Om het kwartier volgden de rijtuigen, elk met een gardist, uit voorzorg tegen het onberekenbaar publiek, elkander op. Madame Perier bericht, dat er niets bijzonders voorviel en dat het rijtuigvervoer ordelijk verliep.

In feite gingen de zaken te goed. Met de eerste te beginnen liepen enkele van de wagens al aan het beginpunt vol en „onder de passagiers waren zelfs verschillende vrouwen". Na de middag ging het zelfs zo goed, dat het verkeerd ging. De wachtende, halsrekkende menigte had zo'n omvang aangenomen, dat haast niemand bij de nieuwe voertuigen komen kon, en madame Perier, die op een afstand de zaak bekeek, had haar eerste ondervinding van een queue busliefhebbers.

„....men ziet in de straten een aantal mensen op een rijtuig staan wachten, maar als dit aankomt, blijkt het vol te wezen; dat is vervelend, maar men troost er zich mee, dat er over een kwartier weer een rijtuig zal zijn. Het volgende blijkt echter weer vol te zijn en als dat verschillende keren zo gegaan is, besluit men maar te gaan lopen."

Mevrouw Perier verhaalt dan, dat er die hele Zaterdag langs de route van de wagens niets werd uitgevoerd. „Het leek wel of het een algemene vacantiedag was, of dat er een processie door de straten trok. Overal zag je glimlachende gezichten; dat was geen spotternij, maar werkelijk vreugde en plezier; zo groot is de algemene instemming, dat iedereen een lijn vraagt naar zijn eigen district."

Een gepensionneerde Franse officier, die met het leuren met negotie in een kleine kustplaats wat bijverdiende en die hoopte zijn handelsinkomsten te vergroten door een rijtuigdienst in te stellen tussen die plaats en de dichtstbijzijnde grote stad, moet aan Pascal's geesteskind zijn moderne naam gegeven hebben. Halverwege de kustplaats en de stad stond een kruidenierswinkel waarvan de eigenaar Omnes heette. Met behulp van iemand die in woordspelingen thuis was, had hij een reclamebiljet aangebracht waarop te lezen stond: Omnes Omnibus (Omnes voor iedereen). De officier nam het denkbeeld „voor iedereen" over en gaf aan zijn rijtuigen de naam omnibus.

Aanleg van vliegvelden in Chili

De regering heeft 'n plan voor de modernisering en uitbreiding der vliegvelden in studie.

Dit jaar zal ruim $ 20 millioen worden besteed aan Los Cerrillos, de huidige internationale luchthaven van Santiago, en $ 10 millioen aan Antofagasta.

Het vliegveld voor Punta Arenas zal worden gevestigd te Chabunco, ongeveer 12 km van de stad. Dit jaar zal aan dit project totaal $ 60 millioen worden besteed.

Verder bestaan er plannen voor de aanleg van een geheel nieuwe luchthaven voor Santiago, nl. te Lampa. Los Cerrillos zal dan als tweede luchthaven worden gehandhaafd, doch voorlopig zal dit wel een project op lange termijn blijven.

De kleinere vliegvelden zullen voorts worden gemoderniseerd en uitgerust met aanvullende installaties.

Thans zijn nog twee personen, Kurt Keitel en Emil Hele, die gearresteerd waren in verband met de verboden fabricage van wapenonderdelen voor de Dominicaanse Republiek, in Muenchen onder borgtocht in vrijheid gesteld. Vijf gearresteerden waren reeds eerder vrijgelaten. Een directeur van de Eiso- Schrauben-Fabrik, Walter Steube, die later gearresteerd was, is nog in hechtenis. Het onderzoek wordt voortgezet.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
R. H. Helweg 01.30 — 05.30 uur, tel. 2038.

Personeel Afdeling:
Donderdag, 25 Juni 12.00 uur tot en met Zaterdag, 27 Juni 12.00 uur E. C. de Haseth (stad), tel. 3179; b.g.g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink, tel. 4304, of tel. 2400.

Materialen Afdeling: H. A. Schaafsma, St. Michielweg 12, JD, tel. 4488.

C.S.M.

Rederij: J. W. H. Zimmermann, tel. 3033.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur, kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. Punt, tel. 2269; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. Grasman, tel. 2420.
Bioscoop: Donderdag: „The Crimson Pirate". Kinderen boven 12 jaar.

WEST-END: „The Sinner" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Blue Lagoon" 19 en 21 uur.

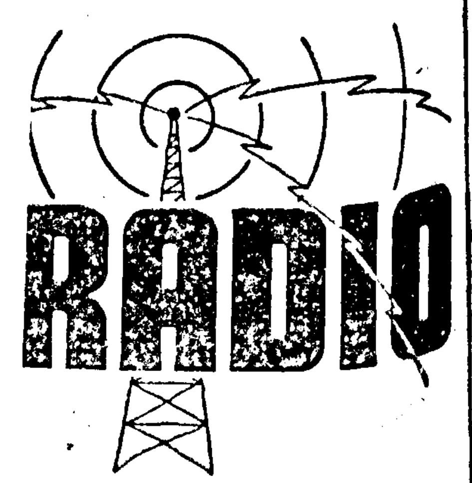
ROXY: „Lo Sparviero del Nilo" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en botica Americana, Breedestr. 159 (O.), tel. 3636.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer P. Hajenus, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT-GELE KRUIS: De Zondagsdienst en de nachtdienst der verpleegsters worden waargenomen door Zuster Veeris, tel. 5747.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw).

CUROM

Donderdag: 17.30 Op avontuur in de muziek; 17.50 Gramofoonplaten; 13.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Transmision na Papiamento; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 „Nederland zoals het reilt en zeilt"; 20.45 Klassiek Concert; 21.45 Dansmuziek; 22.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 „Muziek voor iedereen"; 19.30 Nederlandse Kroniek; 19.45 Nederlands Solistenpodium; 20.05 **Voor de West** met o.a. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.30 Nederlandse werken in het buitenland; 20.38 Jo Vincent; 20.46 Persoverzicht; 20.54 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 21.00 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Donderdag: 17.00 Voor Kinderen; 17.10 Amusementsprogramma; 17.40 Voor de Jarigen op de Antillen; 18.00 Vrolijke muziek; 18.15 Y.W.C.A.; 18.40 Nieuws en Lotex; 19.00 Trio Tilon-Bochoven; 19.15 Landbouw Voorlichting; 19.25 Trio Tilon-Bochoven; 19.40 Voor de Oudere Jeugd! 20.00 Advertenties; 20.15 Spes Patriae; 20.45 Technische Vraagbaak; 20.55 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

1491 Heer Bommel en de partij van de blijheid.

1224.—„Ik kan je niet zeggen hoe prettig ik het vind om je hier te ontmoeten, Bommel!" zei Bul Super hartelijk.

„Men ontmoet in deze tijden zo zelden een zakenman van super formaat, dat de gal me wel eens tot de boordenknoop stijgt! Hier heb je een vuurtje! Een lekker sigaartje, wat?"

„Uche....uche.... oempf.... harumpf!" stamelde heer Ollie, terwijl een grauwe walm uit het rokertje in zijn ogen kringelde.

„Ja, juist!" riep Super. „Gelijk heb je, Bommel! En nu moet je eens luisteren! Ik heb een aardig ideetje, waar schatten mee te verdienen zijn. Alles wat ik nodig heb is wat gereed geld — mijn eigen vermogen zit een beetje vast!"

„Luister niet naar hem, heer Ollie!" waarschuwde Tom Poes. „Hij is nu eenmaal een oplichter!"

Op dat moment vatte een takje, dat zich in de sigaar bevond vlam en met een sissend geluid smeulde de Super-Havana in flarden, terwijl een scherpe brandlucht het vertrekje vulde. Dat deed bij heer Bommel de maat overlopen. Met een kreet wierp hij het stompje op de grond en wendde zich tot Wammes Waggel. „Wat zijn dat voor toestanden in deze stad?" riep hij. „Kan een heer dan niet ongestoord een hete kwast gaan drinken, zonder door schurken van laag allooi te worden lastig gevallen? Jij bent nu gemeenteambtenaar en daarom verwacht ik van jou, dat je daar een einde aan maakt, onmiddellijk! Op staande voet! Of ik ga me bij de autoriteiten beklagen, als je begrijpt wat ik bedoel!"

DE VERWORPENE

EEN POOLSE ROMAN

door

Tadeusz Dolega Mostowicz

54)

„Misschoen weet Zonia het dan wel?"

Zonia draaide zich om.

„Waarom juist ik....?"

Wasil barstte plotseling uit:

„Maar ik weet het wel!"

„Wat is er met je, Wasil?" vroeg de oude Prokop eerlijk verbaasd.

„Ze huilt! En dat ze huilt, is alleen haar schuld. Wat heb je tegen haar gezegd?"

Zonia zette de handen in de zij en vroeg uitdagend:

„Ik heb gezegd wat ik wilde zeggen, begrijp je dat? Jouw zaak is dat niet."

„Kalm," kwam Prokop tussenbeide.

„Wat wil hij van mij....? Ik heb haar niets gezegd en al had ik het gedaan, wat dan nog....? Ze is hier door onze goedheid, ze hoeft zich niet zo aan te stellen."

„Niet door jouw goedheid!" brulde Wasil onbeheerst.

„Dan moet ze maar zien, dat ze ergens anders heen komt!" riep Zonia opgewonden.

„Zij....?" hoonde Wasil en hij lachte onheilspellend. „Zij? Jij gaat er uit. Het is nog niet zo zeker, wie hier het meest te zeggen krijgt, jij of zij. Vergeet niet, dat vader oud is en dat ik daarna de baas ben. Jou zal ik wegjagen, jou....! En als je mijn brood wilt eten, kun je haar schoenen poetsen."

Een ogenblik was het stil. Allen hadden weliswaar reeds vroeger gemerkt, dat Wasil Marysia aardig vond, maar nu hoorden ze dat uit zijn eigen mond. Nu bleek wel, hoezeer hij haar op prijs stelde, waar hij zijn schoonzuster, op wie hij anders toch wel gesteld was, dreigde weg te jagen.

Bleek stond hij in de keuken en liet zijn blikken over de aanwezigen gaan.

„Stil," zei Prokop, hoewel niemand een woord sprak, „stilte, zeg ik! Zet dat uit je hoofd, Wasil. Wees niet dwaas. Zij is niet voor jou en jij bent niet voor haar. Als je er over nadenkt, zul je dat zelf inzien. En jij, Zonia, ga naar haar toe en vraag haar of ze hier komt. En pas op," waarschuwde hij, „dat ze hier komt. En dat wil ik je wel zeggen, Zonia, het is slecht, zo'n wees, zo'n arm kind, kwaad te doen!"

„Ik doe haar toch geen kwaad." Zij haalde de schouders op.

„Nu, ga dan maar. En denk er aan, dat Antoni van haar als van een dochter houdt. Hoe is het mogelijk, hem is een ongeluk overkomen en dan zou ik intussen zo'n meisje dak- en brodeloos maken? Vooruit, Zonia, ga naar haar toe."

„Waarom zou ik niet gaan? Ik ga al."

Zonia liep naar de nieuwbouw. Ze had spijt en vroeg Marysia hartelijk vergiffenis, terwijl ze haar omarmde en kuste.

„Wat is er? Huil niet. Ik zal alles voor je doen. Je moet niet om mij huilen. Wil je die groene gebloemde doek hebben? Ja, dan zal ik het je geven. Huil niet langer, toe nou."

Ze streek Marysia over het haar, over haar handen, tot ze rustiger werd. Toen ze naar de keuken terugkeerden, werd er niet meer over de zaak gesproken.

Ondanks alle sympathie, waarmee de molenaarsfamilie Marysia bejegende, liet haar eenmaal gekwetste gevoeligheid haar niet meer met rust. Het gevoel, dat ze deze mensen tot last was, dat ze van hun goedheid profiteerde, waar ze niets tegenover kon stellen, hinderde haar voortdurend. Zoveel ze kon, hielp ze in de huishouding, maar er waren vrouwen genoeg en niemand wilde haar hulp aanvaarden.

De vraag, wat ze zou beginnen, kwelde haar en steeds sterker

ONS FEUILLETON

voelde ze, hoe wanhopig haar positie was. Zij kon er niet aan denken weg te gaan, daar ze geen cent bezat. Slechts één hoop had ze, dat juffrouw Szkopkowa haar weer terug zou nemen.

Kort voor Kerstmis besloot Marysia ten slotte naar het stadje te gaan. Ze ging tamelijk laat weg om zich in Radoliszki niet bij het volle daglicht te laten zien. Ze wilde niet gezien worden.

Het was al donker, toen ze voor het huis van juffrouw Szkopkowa stond. In de kamer was het licht nog niet op en de kleine Joziuk herkende Marisia niet.

„Mamma is er niet," zei hij, „maar wacht u even, juffrouw, ze zal wel dadelijk komen."

„Herken je me niet, Joziuk?" Ze stak haar hand naar hem uit.

„O.... Marysia!"

Hij viel haar om de hals en begon te praten en haar het belangrijkste nieuws te vertellen. In de winkel werkte nu tante Zosia. Of dat voorgoed was of niet, wist hij niet.

Juffrouw Szkopkowa kwam binnen.

„Hé Marysia," zei ze gemaakt hartelijk. „Hoe gaat het met je, beste kind?"

Marysia kuste haar hand.

„Dank u, juffrouw, het gaat nu weer goed, maar ik was bijna gestorven."

„Tja, ja.... We moeten de lamp opsteken."

„Ik zal het dadelijk doen." Marysia stond op.

Maar juffrouw Szkopkowa nam zelf de lucifers.

„Neen, laat maar. Bij mij thuis doe ik dat zelf wel," zei ze nadrukkelijk. „En dat je bijna gestorven was, wist ik. Tja, je eigen schuld, hè? Ik heb mijn plicht gedaan. Ik heb je vaak genoeg gewaarschuwd, dat het niet goed zou aflopen. Maar je hebt niet geluisterd naar de oude Szkopkowa. Ja.... ja.... Nu ben je zeker gekomen om je bezittingen te halen?"

„Ja," stemde Marysia toe en ze keerde haar hoofd af om haar tranen te verbergen.

„Je kunt ze nemen. Je zult je er niet aan vertillen. Ik heb ze al een poos geleden ingepakt en ik was van plan ze naar de molen te sturen. Alleen deed er zich nog geen gelegenheid voor."

Er heerste stilte.

„Hoe heb je het ginds?" vroeg de juffrouw, die bij het buffet bezig was.

„Dat gaat wel."

„Je bent er zeker wel over in je schik, dat je bij hen bent?"

„Ik zou het liever weer zoals vroeger hebben," sprak Marysia zacht.

„Dat zou ik ook liever hebben," meende juffrouw Szkopkowa, „maar wat is daar aan te doen, als je zelf anders gekozen hebt. Je wilde je liever de dood op je hals halen en de schande en mij ook een figuur laten slaan.... Je moeder heeft zich zeker in haar graf omgedraaid.. Ik was op het kerkhof met Allerzielen, ik heb daar een lampje gebrand en een immortellenkrans neergelegd, om die arme vrouw te troosten. Ik zei: Lieve mevrouw, ik heb er geen schuld aan, honderden keren heb ik uw dochter gewaarschuwd. Maar de jeugd gelooft ervaren oudere mensen nooit. Bid, dat ze tot bezinning komt.... Ik heb ook gebeden, dat je een betere pleegmoeder zou vinden dan ik ben."

De tranen stroomden langs Marysia's wangen.

„Alstublieft, juffrouw, ik zweer u, dat ik niets kwaads heb gedaan, ik zweer het!"

„Beste kind, ik zou je graag willen geloven. Maar wat zou dat helpen? Iedereen heeft gezien, dat je goede vrienden was met die deugniet. Iedereen weet, dat hij je in de steek gelaten heeft, nadat hij je bijna gedood had.... En als je een raad van me wilt aannemen: ga hier vandaan, zo ver weg als je maar kunt. Vermijd in het vervolg zulke fijne meneren. En dat je wat hebt om te reizen, zodat je niet met een zwaar hart aan mij zult denken: in je mandje zul je een paar zloty vinden.... Dat zal wel genoeg zijn voor het eerste begin. Het zou het beste zijn naar Warschau te gaan. Daar moet je maar naar de een of andere pastoor gaan en hem om raad vragen. In een grote stad zul je gemakkelijker werk vinden."

Ze veegde haar gezicht af en ging verder:

„Zo heb ik het bedacht. Maar je zult je er wel weer niets van aantrekken. Je hebt mijn raad toch nooit opgevolgd."

(Wordt vervolgd.)